

TARTU ÜLIKOOL

KEHAKULTUURITEADUSKONNA

MAGISTRITÖÖDE

KOOSTAMISE JA KAITSMISE JUHEND

2009. aastal ja hiljem magistriõppesse astunutele

Kinnitatud kehakultuuriteaduskonna
nõukogus 17. detsembril 2009.a

Tartu 2009

SISUKORD

1. Magistritöö eesmärk ja selle koht õppekavas.....	3
2. Magistritöö teema ja juhendaja	3
3. Eksperimentaalsete tööde üldine struktuur.....	4
4. Ajalugu käsitlevate ja teaduskirjanduse süstemaatilist ülevaadet sisaldavate tööde struktuur.....	6
5. Magistritöö tehniline vormistamine	7
6. Magistritöö kaitsmine	11
7. Magistritöö hindamine	12
Lisa 1. Magistritöö teema ja juhendaja registreerimise vorm.....	14
Lisa 2. Õpileppe näidised	15
Lisa 3. Magistritöö tiitellehe näidis	16

1. MAGISTRITÖÖ EESMÄRK JA SELLE KOHT ÕPPEKAVAS

Magistritöö on uurimusliku sisuga kirjalik töö, mis tuleb magistriõppe läbimise jooksul koostada. Kehakultuuriteaduskonna õppekavade põhimõtetest tulenevalt on magistritöö peamiseks eesmärgiks magistrantidele teadusliku uurimistöö kogemuse andmine, teadustöök vajalike teadmiste süvendamine ja oskuste arendamine. Magistritöö näitab magistrandi võimet kehalise kasvatus ja spordi või füsioteraapia valdkonda kuuluvate probleemide teaduslikuks käsitlemiseks. Magistritöö kirjutatakse eesti või inglise keeles.

Magistritöö võib olla: 1) eksperimentaalne uurimus, 2) ajalooline uurimus, 3) teaduskirjanduse süstemaatiline ülevaade.

Magistritöö on õppekava osa, mille maht koos iseseisva uurimistööga on 30 EAP ehk 780 tundi. Magistritöö teostus algab hiljemalt esimese õppeaasta sügissemestri lõpul ja lõpeb töö kaitsmisega magistriõppe lõpus. Magistritöö kaitsmisele lubamise eelduseks on eelneva õppekava täitmine, st kõik õppekavas ettenähtud õppeained peavad olema sooritatud ning kogutud 90 EAP.

2. MAGISTRITÖÖ TEEMA JA JUHENDAJA

Magistritöö teostatakse juhendaja suunamisel. **Juhendajaks on vähemalt teadusmagistri kraadiga kehakultuuriteaduskonna õppejõud/teadustöötaja või doktorant.** Kaasjuhendajaks võib olla ka teise teaduskonna õppejõud/teadustöötaja või magistrikraadiga vastava eriala spetsialist väljaspoolt ülikooli. Teema ja juhendaja(te) registreerimise vorm tuleb esitada vastava instituudi juhatajale ja programmijuhile kinnitamiseks (LISA 1).

Üliõpilane on kohustatud magistritöö teema ja juhendaja(d) valima esimese õppeaasta sügissemestri jooksul. Juhendaja(te)ga uurimistöö juhendamise õpileppe (LISA 2) sõlmimine on soovituslik.

Juhendaja ja uurimistöö teema valikul on üliõpilane vaba ning võib lähtuda oma huvidest. Lõputöö kuulub ühte alljärgnevatest valdkondadest:

- 1) kehalise kasvatus ja spordi õppekaval:
 - funktsionaalne morfoloogia
 - kinesioloogia ja biomehaanika
 - spordifüsioloogia, -biokeemia ja toitumisteadused
 - tervisekasvatus

- spordipedagoogika
- kinantropomeetria
- treeninguteadus
- spordi sotsiaalteadused

2) füsioteraapia õppekaval:

- funktsionaalne morfoloogia
- kinesiolooia ja biomehaanika
- spordifüsioloogia, -biokeemia ja toitumisteadused
- terviseedendus
- kinantropomeetria
- kliiniline rehabilitatsioon
- psühhosotsiaalne rehabilitatsioon
- kliiniline meditsiin

On soovitatav, et magistritöö teema on seotud spetsialiseerumisega magistriõppes.

Uuritava teema kohta peab leiduma piisavalt kirjandust ning kasutatavad uurimismeetodid ja muud vahendid peavad olema üliõpilasele jõukohased ning kättesaadavad. Magistrantide käsutuses on TÜ Raamatukogus olevad elektroonilised teadusandmebaasid (*ISI Web of Knowledge, PubMed, MEDLINE, SportDISCUS* jt.).

Täpsemat informatsiooni magistritöö võimalike teemade ja juhendajate kohta saavad üliõpilased kehakultuuriteaduskonna õppetoolidest ning programmijuhtidelt.

3. EKSPERIMENTAALSETE TÖÖDE ÜLDINE STRUKTUUR

Eksperimentaalsete uurimistööde struktuur on järgmine:

Sissejuhatus

Kirjanduse ülevaade

Töö eesmärk ja ülesanded

Metoodika

Töö tulemused

Tulemuste arutelu

Järeldused

Kasutatud kirjandus

Resümees

Lisad (vajadusel)

Sissejuhatus on autori vaba mõttearendus valitud uurimisteema teaduslikust tähtsusest ja autori huvist selle vastu.

Kirjanduse ülevaade on autoripoolne refereering teaduskirjanduse andmetest, seisukohtadest ja teooriatest, mis tema tööd otseselt puudutavad. Peatükk jaotatakse teemade kaupa alapeatükkideks.

Töö eesmärk ja ülesanded. Tööhüpoteesi ning töö eesmärgi (probleemi) ja ülesannete sõnastus tuleneb eelnevast peatükist. Tööhüpotees, mida kontrollima asutakse, või probleem, mille uurimisele töö pühendatakse, peaks olema niisugune, millele kirjandusallikad ammendavat vastust ei anna.

Metoodika peatükk sisaldab üksikasjalikku kirjeldust töö teostamiseks kasutatud meetoditest. Nii inimuuringute kui loomkatsete puhul antakse katsealuste põhjalik kirjeldus, samuti iseloomustatakse kasutatud statistilise andmetöötluse meetodeid. Sageli osalevad üliõpilased oma uurimistööd tehes tööühmas, mis mõnede uurimismeetodite puhul on vältimatu. Sel juhul on töö õiglaseks hindamiseks vaja teada autori otsest panust selle valmimisse ning see tuleb üliõpilasel selgesti näidata meetodeid kirjeldavas peatükis. Ka see peatükk on soovitatav jaotada alapeatükkideks.

Töö tulemused esitatakse tekstina, jooniste ja/või tabelitena, diagrammidena jne. Hoiduda tuleks dubleerimisest, st samade andmete esitamisest nii tabelina kui joonisena. Iga joonis ja tabel peab olema varustatud järjekorranumbri ning pealkirjaga (joonistel paikneb see all ja tabelitel ülal). Tekst piirdub selles peatükis peamiselt tähelepanu juhtimisega kõige olulisematele tulemustele. Tihti on otstarbekas seegi peatükk struktureerida alapeatükkideks.

Tulemuste arutelu võrdleb autor oma tulemusi kirjanduses esinevate andmetega, analüüsib põhjusi, miks need on erinevad või kokkulangevad, analüüsib, kas saadud andmed kinnitavad tööhüpoteesi, või millise vastuse võimaldavad nad anda püstitatud eesmärgile.

Järeldused sõnastatakse lühidalt ja selgelt. Nendes kajastub vastus püstitatud eesmärgile ja ülesannetele, seisukohavõtt tööhüpoteesi suhtes. Järeldused peavad põhinema autori poolt saadud andmetel ja nende analüüsil.

Kirjanduse loetelu sisaldab töös viidatud allikate täieliku süstemaatilise (süsteem olgu üldtunnustatud ja ühtne) loendi. Seal ei tohi olla ühtki allikat, millele töös ei viidata. Kirjandus järjestatakse alfabeetiliselt.

Resüme on uurimistöö lühikokkuvõte, kus avatakse teema, kirjeldatakse põhitulemusi ning tuuakse välja kõige tähtsamad järeldused (kuni 1 lk). Resüme koostatakse eestikeelsete tööde puhul inglise keeles ja ingliskeelsete tööde puhul eesti keeles. Vastavasse keelde peab olema tõlgitud töö pealkiri, selle alla kirjutatakse kas *Summary* või Resüme.

Lisadena võib esitada materjali, mis illustreerib tööd või annab lisateavet. Lisade hulka loetakse fotod, joonised, tabelid jms.

4. AJALUGU KÄSITLEVATE JA TEADUSKIRJANDUSE SÜSTEMAATILIST ÜLEVAADET SISALDAVATE TÖÖDE STRUKTUUR

Spordi- või füsioteraapia ajalugu käsitlevate või süstemaatilist ülevaadet kujutavate tööde struktuur on järgmine:

Sissejuhatus

Peatükid

Arutelu

Kokkuvõte

Kasutatud kirjandus

Resüme

Lisad (vajadusel)

Sissejuhatuses avatakse teema, põhjendatakse teema valikut, iseloomustatakse allikaid ja kirjandust, mille põhjal uurimus tehakse, kirjeldatakse uurimismetoodikat, antakse teemat puudutav historiograafia (mida selles valdkonnas on käsitletud ja millele toetutakse), esitatakse töö eesmärgid ja ülesanded.

Peatükkidena esitatakse kogutud materjal analüüsituna. Esimene peatükk haarab tavaliselt probleemi laiemalt, ülejäänud peatükid on pühendatud konkreetsematele teemadele.

Arutelu autor analüüsib kirjanduses esitatavaid andmeid – esitab tehtud uurimustööde sarnasused ja erinevused, toob välja kasutatud metoodika piirangud või põhjendatuse, võrdleb saadud tulemusi, andes eelnevale omapoolse hinnangu.

Kokkuvõttes tehakse üldistused ja põhijäreldused, see esitatakse kas jutustava tekstina või punktide kaupa.

Kasutatud kirjandus esitatakse süstematiseeritult (alalõigu piires järjestatakse materjal alfabeetiliselt):

- 1) allikad – arhiivimaterjalid, ajalooliste tööde puhul perioodika kuni 1940. aastani;
- 2) kasutatud kirjandus;
- 3) läbitöötatud perioodika.

Resümee on uurimistöö lühikokkuvõte, kus avatakse teema, kirjeldatakse põhitulemusi ning tuuakse välja kõige tähtsamad järeldused (kuni 1 lk). Resümee koostatakse eestikeelsete tööde puhul inglise keeles ja ingliskeelsete tööde puhul eesti keeles. Vastavasse keelde peab olema tõlgitud töö pealkiri, selle alla kirjutatakse kas *Summary* või Resümee.

Lisadena võib esitada materjali, mis illustreerib tööd või annab lisateavet. Lisade hulka loetakse fotod, joonised, tabelid jms.

5. MAGISTRITÖÖ TEHNILINE VORMISTAMINE

Magistritöö optimaalne maht on 40-50 lehekülge (formaad A4) koos kirjanduse loetelu ja lisadega. Kasutatud kirjandusallikate optimaalne arv on eksperimentaalse uurimistöö korral 25-30, ajalugu käsitlevate ja teaduskirjanduse süstemaatilist ülevaadet sisaldavate tööde korral 40-50, sealhulgas vähemalt 10 allikat, mis on publitseeritud viimase 5 aasta jooksul. Allikateks võivad olla teadusartiklid, elektroonilised teadusajakirjad, kogumikud, arhiivimaterjalid, käsikirjalised allikad, monograafiad.

Soovitatav arvutitruki šrift on *Times New Roman* suurusega 12 punkti, reavahega 1,5. Tekstivabaks jäetakse lehekülje üla- ja alaservas, samuti parempoolses (välis-)servas ca 2 cm. Lehekülje vasak serv jäetakse laiem, et töö pärast köitmist vabalt loetav oleks (ca 3 cm).

Sisukord moodustub töös esinevatest peatükkide ja alapeatükkide pealkirjadest. Sisukord paikneb töö alguses, tiitellehe järel. Lehekülgede numeratsioon algab tiitellehest, kuid lehekülje number kirjutatakse välja alles sissejuhatuses esimesel leheküljel, kui ta asetseb lehekülje allservas. Lehekülje ülaservas olevaid leheküljenumbreid peatükkide alguslehtedel välja ei kirjutata. Töö põhiosa viimasele lehele (resümee) kirjutab töö autor oma allkirja. Magistritöö peab olema kindlas köites, mille tehniline teostus välistab lehtede eemaldamise või vahetamise.

Tiitelleht vormistatakse lisa 3 toodud näidise järgi. Instituut määratakse juhendaja töökoha järgi.

Lühendite kasutamine, viitamine ja kasutatud kirjanduse loetelu

Lühendite kasutamisel esitatakse algul tekstis lühendamata versioon, selle järel sulgudes lühend. Edaspidi võib tekstis kasutada ainult lühendit. Kui tekstis esineb mitmeid korduvaid lühendeid, siis on otstarbekas esitada need eraldi lehel töö alguses, peale sisukorda.

Tekstis viitamine

Tekstis tuleb märkida kirjanduse viited ümarsulgudes, tuues autori(te) perekonnanime (-nimed) ning kirjandusallika aastaarvu. Kui autori nimi moodustab lauseehituslikult osa põhitekstist, ei eraldata seda sulgudega: “Viru (2005) on väitnud, et...”. Kui samades sulgudes viidatakse mitmele publikatsioonile, järjestatakse need tähestikulises järjekorras esimese autori perekonnanime järgi ning eraldatakse üksteisest semikooloniga: (Kask, 2008; Tamm ja Lepp, 2007).

Elektroonilise allika puhul tuleb esitada autori(te) perekonnanimi (-nimed) ja allika koostamise aastaarv. Institutsiooni poolt välja antud dokumendi puhul tuleb esitada institutsiooni nimetus (võimalusel lühendina) ja allika koostamise aastaarv.

Kirjandusallikate tekstis viitamise näited:

- ühe autoriga (Viru, 2005)
- kahe autoriga (Viru ja Janson, 2005)
- kolme ja enama autoriga (Viru et al., 2005) või (Viru jt., 2005)

Elektroniline allikas

- institutsioon (WHO, 2004)

Kirjanduse loetelu

Kirjanduse loetelu koostatakse tähestikulises järjekorras. Kui ühel publikatsioonil on mitu autorit, esitatakse nende kõigi perekonnanimed ja initsiaalid.

Raamatutel märgitakse autori(te) perekonnanimi(-nimed), initsiaalid, pealkiri, väljaandmise koht, kirjastus ja ilmumise aasta.

- Hynd GW, Grant Willis W. Pediatric neuropsychology. Tokyo: Grund & Stratton; 1988.

Kogumike puhul märgitakse peatüki autori(te) perekonnanimi(-nimed), initsiaalid, peatüki pealkiri, toimetajate nimed, kogumiku pealkiri, kirjastus, ilmumise aasta ning peatüki lehekülgede algus- ja lõppnumbrid.

- Gersham GE. Rehabilitation of the stroke survivor. In: Barnett HJN, Mohr JP, Stein BM, Yatsu FM, eds. Stroke: pathophysiology, diagnosis and management. 2nd ed. New York, NY: Churchill Livingstone; 1992, 1189–201.
- Vuori I. Liikumine, kehaline vorm ja tervis. Rmt: Vuori I, Taimela S, toim. Liikumine ja meditsiin. Tallinn: Medicina; 1998, 10-19.

Ajakirjade artiklite puhul märgitakse autori(te) perekonnanimi(-nimed) ja initsiaalid, artikli pealkiri, ajakirja nimetus, ilmumisaasta, köide või number, artikli lehekülgede algus- ja lõppnumbrid.

- Liang P, Pardee AB. Differential display of eukaryotic messenger RNA by means of the polymerase chain reaction. Science 1992; 257: 967–71.

Konverentsi teeside puhul märgitakse autori(te) perekonnanimi(-nimed), initsiaalid, teesi pealkiri, kogumiku toimetajad, pealkiri, konverentsi nimetus, toimumisaeg ja -koht, ilmumise koht, kirjastus, ilmumise aasta, teesi algus- ja lõppnumbrid.

- Bengtsson S, Solheim BG. Enforcement of data protection, privacy and security in medical informatics. In: Lun KC, Degouler P, Piemme TE, Rienhoff O, eds. MEDINFO 92. Proceedings of the 7th World Congress on Medical Informatics; 1992 Sept 6–10; Geneva, Switzerland. Amsterdam: North-Holland; 1992, 1561–5.

Elektronilises formaadis perioodilise väljaande kohta kehtivad samad nõuded kui ajakirjade artiklite puhul, millele lisanduvad elektroonne aadress ja külastamise kuupäev.

Elektronilises formaadis online dokumendi kohta esitatakse organisatsiooni nimetus, dokumendi nimetus, koostamise aasta, elektroonne aadress ja külastamise kuupäev.

WHO (World Health Organization). WHO Global Status on Alcohol. Country profiles, European regions, Estonia, 2004.

http://www.who.int/substance_abuse/publications/statusreportalcohol/euro/en/index.html, 06.03.2008.

Käsikirjalised allikad (sh kaitstud üliõpilastööd) esitatakse kirjanduse loetelus koos trükitud ilmunud allikatega. Autori perekonnanime, initsiaali, aastaarvu ja töö pealkirja järel märgitakse kirjes käsikirja liik ja asukoht.

- Kuresson K. 2009. Lihasjõu, keha koostise ja luutiheduse näitajad 9-10-aastastel spastilise tserebraalparalüüsiga lastel. Magistritöö. Käsikiri Tartu Ülikooli kehakultuuriteaduskonnas.

Arhiivimaterjali kasutamist viidatakse kindlas järjestuses. Sagedamini kasutatavate arhiivide lühendid on:

ERA = Eesti Riigiarhiiv

EAA = Eesti Ajalooarhiiv

EKM EKLA = Eesti Kirjandusmuuseumi Eesti kultuurilooline arhiiv (varem KM KOI = Kirjandusmuuseumi käsikirjade osakond).

Kasutatud säilikule viitamisel märgitakse arhiivi nime järele fondi (*f*) number, nimistu (*n* või *nim*) number ja säiliku (*s*) number. Soovitav on lisada ka säiliku nimetus. Pagineeritud säiliku ühelt lehelt või leheküljelt pärinevate andmete puhul märgitakse ka lehe (*l*) või lehekülje (*lk*) number,

nt EAA = Eesti Ajalooarhiiv, f 1294, n 1, s 113 A/I-III. Jaani kiriku meetrikaraamat.

Eesti Kirjandusmuuseumiarhivaalidele viitamine erineb eeltoodust selles, et fondi numbrile järgneb mapi (*m*) number ja säiliku lühendit asendab koolon, nt

EKML EKLA = Eesti Kirjandusmuuseumi Eesti kultuurilooline arhiiv, f 31, m 25: 13.

6. MAGISTRITÖÖ KAITSMINE

Magistritöö vormistatakse paber kandjal kahes eksemplaris ning esitatakse dekaanati koos elektroonilisel andmekandjal PDF-formaadis failiga.

Magistritööde kaitsmine on avalik ning toimub õppekavati moodustatud komisjonide ees, mis moodustatakse dekaani korraldusega. Reeglina osalevad kaitsmisel ka juhendaja(d) ja retsensent. Komisjoni esimehe ülesandeks on leida igale tööle pädev retsensent ja kindlustada üliõpilasele kirjaliku retsensiooni kättesaadavus hiljemalt 1 päev enne kaitsmist ning läbi viia kaitsmisprotseduur.

Töö põhitulemuste tutvustamiseks antakse üliõpilasele 10 minutit. Ajalimiidi ületamise korral on komisjoni esimehel õigus ettekanne katkestada.

Ettekandele järgneb retsensendi arvamuse ärakuulamine ning üliõpilase diskussioon retsensendiga. Seejärel saavad võimaluse küsimuste esitamiseks ja diskuteerimiseks komisjoni liikmed, kui ajalimiit võimaldab, siis ka teised kohalviibijad.

Magistritööde hinded kantakse õppeinfosüsteemi õppekorralduseeskirjas sätestatud aja jooksul (ühe tööpäeva jooksul kaitsmise toimumisest).

7. MAGISTRITÖÖ HINDAMINE

Hindamise põhimõtted:

1. Kas töö sisu vastab teemale?

Magistritöö on kolme semestri vältel tehtud uurimistöö kokkuvõte. Tööd järkjärgult edasi arendades võib lõpptulemuseks olla uurimus, mis sisult enam ei sobi varem valitud teema alla. Seepärast on otstarbekas enne töö koitmist kaaluda pealkirja formuleeringut ja seda vajadusel korrigeerida, sama tuleb jälgida ka peatükkide puhul.

2. Kas kasutatud uurimismetoodika on vastavuses püstitatud eesmärkidega?

Uurimistööle konkreetseid eesmärke seades ja neid sõnastades tuleb jääda reaalsuse piiresse. Lähtuda tuleb kasutada olevast metoodikast ning seada uurimistööle eesmärgid, mida olemasolev aparatuur ja meetodid võimaldavad saavutada.

3. Kas läbitöötatud kirjandusallikad võimaldavad oma mahult ja sisult uuritavat probleemi teaduslikult analüüsida ning kas seda on tehtud?

Kirjandusallikate arv sõltub probleemi olemusest, ent neid peaks olema vähemalt 25 nimetust. Tegemist peab olema teadusliku info allikatega: teadusajakirjades ilmunud artiklid, monograafiad, teaduskonverentside materjalid, kaitstud doktori-, magistri- ja bakalaureuse(diplomi)tööd. Ka teaduskirjanduse valik peab olema põhjendatud ning hõlmama antud probleemi osas üldtunnustatud ja põhjanevaid monograafiaid või artikleid. Kirjandusallikate kasutamise otstarbekus selgub kirjanduse ülevaate ja töö tulemuste arutelu peatükkidest ning komisjon pöörab sellele suurt tähelepanu. Oluliseks ei peeta mitte niivõrd uurimuse autori poolt tsiteeritud faktide hulka, vaid asjaolu, kui hästi on teaduskirjanduse andmeid kasutatud konkreetse probleemi oluliste aspektide avamiseks (kirjanduse ülevaate peatükk) või saadud tulemuste lahtimõtestamiseks ja järelduste argumenteerimiseks (tulemuste arutelu peatükk).

4. Kas magistritöö koostamiseks kogutud materjal on piisav ja kas see on vajaliku põhjalikkusega teoreetiliselt ja statistiliselt läbi töötatud?

Autori poolt saadud andmete hulk, mis on vajalik magistritöö koostamiseks ja edukaks kaitsmiseks, sõltub konkreetse uurimistöö iseloomust. Komisjon hindab seda iga töö puhul

vähemalt kahest aspektist: 1) kas kogutud andmete hulk on küllaldane võimaldamaks autori tööhüpoteesi või tema poolt püstitatud probleemi kohta midagi kindlat väita; 2) kas nende andmete hulk on vastavuses autori kasutada olnud ajalimiidiga (3 semestrit).

Andmed on ainult toormaterjal. Selleks, et töö autor saaks nende põhjal midagi väita ja oma väiteid argumenteerida, tuleb saadud andmeid teoreetiliselt ja statistiliselt analüüsida. Statistilise andmetöötluse meetodeid on palju ja komisjon hindab ka seda, kas on valitud töö spetsiifikat arvestav adekvaatne meetod. Autor peab oskama oma valikut põhjendada.

5. Kas töö autori poolt tehtud järeldused tulenevad tema poolt tehtud uuringute tulemustest, kas need on argumenteeritud ja üheselt mõistetavad?

Töö lõpuosas formuleeritud järeldused peavad tulenema autori enda poolt saadud andmetest, mitte reprodutseerima näiteks kirjanduse lühikokkuvõtet. Samas ei tohiks järeldused endast kujutada ka teatud osa tulemuste kordusesitust. Järeldused sõnastatakse nii, et nad kogu tööd üldistavalt kokku võttes annaksid selge vastuse töös püstitatud probleemi(de)le ja näitaksid, kas tööhüpotees leidis kinnitust või mitte. Järelduste argumenteerituse üle otsustab komisjon peamiselt töö tulemuste ning nende teoreetilise ja statistilise läbitöötatuse alusel.

Järeldused sõnastatakse viisil, mis on üheselt mõistetav. Järeldused on oma iseloomult midagi väitvad, mitte jutustavad või konstateerivad laused.

6. Kas töö on kirjutatud korrektses oskuskeeles?

Lisaks õigekirjareeglite järgimisele tuleb termineid adekvaatselt kasutada. Autor ei tohiks kasutada oskussõnu, mille täpset sisu ta ei ole endale eelnevalt selgeks teinud.

7. Kas töö on korrektselt vormistatud?

Hinnatakse töö struktuuri; jooniste, tabelite ja diagrammide ning teksti kujundust ja selgust. Jälgitakse kirjandusallikatele viitamise ja kasutatud kirjanduse loetelu süsteemsust.

8. Töö hindamisel arvestab komisjon ka üliõpilase esinemist kaitsmisel.

Tähelepanu pööratakse oskusele piiratud aja jooksul välja tuua oma töö kõige olulisemad aspektid, ettekande selgusele, oskusele kasutada illustreerimiseks tehnilisi vahendeid. Hinnatakse ka üliõpilase oskust anda tööd puudutavatele küsimustele asjakohaseid vastuseid, diskussioonivõimet retsensendi, komisjoni liikmete ja teiste kaitsmisel viibijatega.

LISA 1. Magistritöö teema ja juhendaja registreerimise vorm

Üliõpilase nimi	
e-mail	
Kuupäev ja allkiri	

Magistritöö teema	

Juhendaja nimi, kraad	
e-mail, telefon	
Kuupäev ja allkiri	

Kaasjuhendaja nimi, kraad	
e-mail, telefon	
Kuupäev ja allkiri	

Instituudi juhataja	
Kuupäev ja allkiri	

Programmijuht	
Kuupäev ja allkiri	

Variant A

Juhendatav:
Kontaktandmed:
Juhendaja:
Kontaktandmed:
Töö teema/pealkiri:
Kohtumiste/kontaktide sagedus:

Juhendatav:
Olen valmis

- andma kord nädalas ülevaate oma töö käigust ja edasiminekutest
- esitama kord kuus ühe osa /...lk oma tööst
-

Juhendaja:
Olen valmis

- vastama koheselt meilitsi tulevatele küsimustele
- andma ühe nädala jooksul tagasisidet juhendatava poolt esitatud materjalile
-

Juhendatav
kuupäev/allkiri

Juhendaja
kuupäev/allkiri

Variant B

Juhendatav: kontaktandmed:
Juhendaja: kontaktandmed:

Eesmärgid ja väljundid

Tegevused

Kalenderplaan

Kohtumised ja kontaktid

Juhendatav
kuupäev/allkiri

Juhendaja
kuupäev/allkiri

Lisa 3. Magistritöö tiitellehe näidis

TARTU ÜLIKOOL

Spordibioloogia ja füsioteraapia instituut
(või Spordipedagoogika ja treeninguõpetuse instituut)

Autori ees- ja perekonnanimi

T ö ö p e a l k i r i

Magistritöö

Füsioteraapia õppekava
(või Kehalise kasvatuse ja spordi õppekava)

Juhendaja: (tiitel, initsiaal, perekonnanimi)

Näiteks: prof, biol dr T. Seene

Juhendaja allkiri

Tartu 2010